

Sygn. akt VII P 1240/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 sierpnia 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Miasta Stołecznego Warszawy w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSR Małgorzata Nożykowska

Ławnicy: Danuta Adamska, Maria Królikowska

Protokolant: Maciej Przesmycki

po rozpoznaniu w dniu 9 sierpnia 2016 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa T. P.

przeciwko (...) (...) Spółce Akcyjnej w W.

o odszkodowanie

1. zasądza od pozwanego (...) (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda T. P. kwotę 9.900 zł (dziewięć tysięcy dziewięćset złotych) tytułem odszkodowania za nieuzasadnione wypowiedzenie umowy o pracę;
2. nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa (Kasa Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy) kwotę 495 zł (czteryście dziewięćdziesiąt pięć złotych) tytułem opłaty od pozwu, od wniesienia której powód był zwolniony z mocy ustawy;
3. wyrokowi w pkt 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 3.629,93 zł (trzy tysiące sześćset dwadzieścia dziewięć złotych dziewięćdziesiąt trzy grosze).

Sygn. akt VII P 1240/14

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 11 sierpnia 2014 roku (data prezentaty) powód T. P. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 9 900,00 zł tytułem odszkodowania za nieuzasadnione rozwiązanie umowy o pracę oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu powód wskazał, że pozwany, będący jego pracodawcą wypowiedział mu umowę o pracę z uwagi na utratę zaufania spowodowaną przyjęciem przez powoda korzyści majątkowej podczas wykonywania czynności służbowych. W ocenie powoda, przyczyna ta jest nierzeczywista i nieprawdziwa, a on sam nie pobrał od klientki pozwanego żadnych pieniędzy.

W odpowiedzi na pozew, pozwany (...) (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na swoją rzecz kosztów postępowania, wskazując, że wypowiedzenie powodowi umowy o pracę było w pełni uzasadnione, albowiem T. P. dopuścił się przyjęcia korzyści majątkowej w dniu 14 kwietnia 2014 roku, co w konsekwencji spowodowało utratę zaufania u pozwanego co do rzetelności pracy świadczonej przez powoda.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód T. P. był zatrudniony w (...) (...) S.A. z siedzibą w W. na czas określony, od dnia 01 kwietnia 2008 roku do 31 października 2008 roku na stanowisku monter sieci wodno- kanalizacyjnej. Od 01 listopada 2008 roku powód zatrudniony był na czas nieokreślony na tym samym stanowisku, otrzymując wynagrodzenie w wysokości 3 018,00 zł (umowa o pracę, k. 5,6).

Zgodnie z obowiązującymi u pozwanego zasadami pracownicy nie są upoważnieni do pobierania opłat od klientów. Jeśli do awarii dochodzi na odcinku sieci należącym do (...), to awaria jest usuwana bezpłatnie, jeśli na odcinku sieci należącym do klienta, ekipa usuwająca awarię wystawia zlecenie, które klient podpisuje, a następnie jest ono przekazywane do działu rozliczeń celem wystawienia faktury (zeznania świadka G. R. k. 63-64, zeznania świadka M. S. k. 64-65, zeznania świadka M. D., k. 83-84 zapis audio-video k. 86, zeznania świadka A. M. k. 84-85 zapis audio-video k. 86, zeznania świadka K. R. k. 98-99, zapis audio-video k. 106).

W dniu 14 kwietnia 2014 roku na terenie posesji przy ul. (...) doszło do awarii kanalizacji. Właścicielka posesji G. J. usiłowała uzyskać pomoc w jej usunięciu, najpierw hydraulika, następnie (...) i urzędu dzielnicy W.. Wszędzie odmawiano jej pomocy tłumacząc, że awaria nie leży w kompetencji poszczególnych organów. Ostatecznie, pani J. zdenerwowana sytuacją w której kanalizacja zalewała jej piwnice i bojąc się rozmiaru grożącej jej szkody, ponownie skontaktowała się z pogotowiem wodno-kanalizacyjnym (...). Dowiedziała się wówczas od dyspozytora, że odcinek sieci, na którym doszło do awarii nie należy do (...) i że (...) może przysłać pracowników do jej usunięcia, ale będzie to usługa odpłatna wynosząca ok. 600 zł. Pani J. zaakceptowała tę cenę (zeznania świadka G. J. k. 120-121, zapis audio-video k. 123).

Tego samego dnia wieczorem ok. 19.00 powód T. P., wraz z D. S., J. G., E. J. udał się na zlecenie, w celu udroźniania przyłączenia kanalizacyjnego na posesji przy ul. (...), gdzie po wskazaniu przez jej właścicielkę G. J. okoliczności awarii, dokonali jej usunięcia. (zeznania świadka K. R. k. 98-100, zeznania świadka S. K. k. 99-100, zapis audio-video k. 106, zeznania świadka D. S. k. 100-101, zapis audio-video k. 106, zeznania świadka J. G. k. 102-103, zapis audio-video k. 106, zeznania świadka k. E. J. k. 103-104, zapis audio-video k. 106, zeznania świadka G. J. k. 120-121, zapis audio-video k. 123, zeznania powoda k. T. P. k. 121-122, zapis audio-video k. 123).

Po zakończeniu prac właścicielka przekazała bliżej nie ustalonemu, jednemu z pracowników kwotę 600,00 zł bez pokwitowania (oświadczenie G. J., k. 32, zeznania świadka M. S. k. 64-65, zeznania świadka M. D., k. 83-84 zapis audio-video k. 86, zeznania świadka A. M. k. 84-85 zapis audio-video k. 86, zeznania świadka K. R. k. 98-99 , zapis audio-video k. 106, zeznania świadka G. J., k. 120-121 zapis audio-video k. 123).

Następnego dnia, G. J. postanowiła ustalić do kogo należy ten odcinek sieci i wyjaśnić z kim powinna się kontaktować w razie kolejnej awarii. Napisała zatem pismo do (...) domagając się udzielenia wyjaśnień, opisując przebieg sprawy i wskazując, że ostatecznie (...) usunęło awarię, ale odpłatnie. (pismo G. J. z 16.05.2014 r., k. 30-31, zeznania świadka G. R. k. 63-64, zeznania świadka A. M. k. 84-85 zapis audio-video k. 86, zeznania świadka K. R. k. 98-100, zeznania świadka G. J., k. 120-121 zapis audio-video k. 123).

W wyniku pisma pani J. pracodawca wszczął postępowanie wyjaśniające. W toku tego postępowania pracownicy MPWiK, zastępca dyrektora pionu do spraw pracowniczych G. R., zastępca kierownika działu transportu M. D., zastępca dyrektora pionu ścieków K. R., zastępca kierownika zakładu sieci kanalizacyjnej M. S. udali się do G. J. celem identyfikacji osoby, której przekazała sporną kwotę, jednak pani J. nie była w stanie rozpoznać na okazanych jej fotografiach osoby, który z pracowników przyjął od niej 600 zł (notatka służbowa z komisyjnego spotkania z 16.06.2014 r., k.33, zeznania świadka G. R., k. 63-64 zeznania świadka M. S. k. 64-65, zeznania świadka M. D. zapis audio-video k. 86, k. 83-84 zapis audio-video k. 86, zeznania świadka K. R., k. 98-99 zapis audio-video k. 106, zeznania świadka G. J., k. 120-121 zapis audio-video k. 123).

Żaden z pracowników będących na miejscu usuwania awarii w dniu 14 kwietnia 2014 roku nie przyznał się do wzięcia od właścicielki posesji kwoty 600 zł (zeznania powoda, zeznania świadka D. S., k. 100-101, zeznania świadka J. G., k. 102-103, zeznania świadka E. J., k. 103-104 zeznania świadka K. R. k. 98-99, zapis audio-video k. 106).

Ostatecznie okazało się, że awaria miała miejsce na odcinku sieci należącym do (...) i awaria powinna być zostać usunięta nieodpłatnie. (zeznania świadka M. S. k. 64-65, zeznania świadka K. R. k. 98-99, zapis audio-video k. 106, zeznania świadka S. K. k. 99-100, zapis audio-video k. 106)

Po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego pracodawca postanowił rozwiązać umowę o pracę z powodem i D. S.. Wzięto pod uwagę, iż powód oraz D. S. byli już karani porządkowo. (zeznania świadka G. R. k. 63-64, zeznania świadka K. R. k. 98-99, zapis audio-video k. 106).

W dniu 01 sierpnia 2014 roku pozwany rozwiązał z powodem umowę o pracę z zachowaniem 3- miesięcznego okresu wypowiedzenia z powodu utraty zaufania spowodowanego faktem przejęcia korzyści majątkowej podczas wykonywania czynności służbowych, co zostało potwierdzone oświadczeniem złożonym w dniu 22 maja 2014 roku przez właścicielkę nieruchomości przy ul. (...) w W.. Zdarzenie miało miejsce w dniu 14 kwietnia 2014 roku podczas wykonywania zlecenia udrożnienia przyłącza kanalizacyjnego odprowadzającego ścieki z nieruchomości. Powód został zwolniony z obowiązku świadczenia pracy, z zachowaniem prawa do wynagrodzenia. (oświadczenie o wypowiedzeniu k. 8).

D. S. otrzymał oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę bez zachowania okresu wypowiedzenia. W oświadczeniu o rozwiązaniu umowy pracodawca podał identyczną przyczynę jak w przypadku powoda. (zeznania świadka K. R. k. 98-99, zapis audio-video k. 106, zeznania powoda k. 121-122, zapis audio-video k. 123)

D. S. odwołał się od rozwiązania umowy o pracę do sądu i prawomocnym wyrokiem zostało zasądzono na jego rzecz odszkodowanie. (zeznania świadka D. S. k. 100-101, zapis audio-video k. 106, zeznania powoda k. 121-122, zapis audio-video k. 123)

J. G. i E. J. nadal są pracownikami pozwanego (zeznania powoda k. 121-122, zapis audio-video k. 123).

Zgodnie z zaświadczeniem o wynagrodzeniu pracownika, liczonym jak ekwiwalent pieniężny za niewykorzystany urlop wypoczynkowy wynosi 3.629,93 zł brutto (akta osobowe, zaświadczenie, k. 20).

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny w oparciu o dokumentację, w tym kadrową pracownika oraz akta osobowe, których prawdziwość i zawartość merytoryczna nie była przez strony kwestionowana. Sąd uznał za pełnowartościowy materiał dowodowy przedłożone przez strony dokumenty. Podkreślenia wymaga fakt, że choć część z nich została złożona w kserokopiach, to żadna ze stron ostatecznie nie kwestionowała ich autentyczności oraz zgodności z oryginałami, a jednocześnie Sąd nie znalazł podstaw, aby powziąć w tym zakresie wątpliwości z urzędu.

Sąd uznał za w pełni wiarygodne zeznania świadków G. J., A. M., S. K. jako logiczne, wewnętrznie spójne i konsekwentne.

Sąd oparł się na zeznaniach świadków: G. R., M. R., M. D., A. M., K. R., S. K., D. S., J. G., E. J. i powoda, którym dał wiarę w części.

Nie zasługują za wiarę zeznania świadka G. R. i M. S. w zakresie, w jakim świadkowie twierdzili, iż po wykonaniu usługi jeden z pracowników pozwanej zażądał od pani J. zapłaty wobec odmiennych zeznań świadka G. J.. G. J. zeznała, iż była świadoma kwoty zapłaty o usługę, albowiem została o tym wcześniej poinformowana przez dyspozytora pozwanej spółki. G. J. zapłaciła kwotę 600 zł prosząc o fakturę. Z zeznań G. J. nie wynika, iż dała ona pracownikom do zrozumienia, iż sprawdzi czy zapłacona kwota nie była nieuprawniona, świadek wskazywała jedynie, iż będzie wyjaśniać dlaczego musiała czekać na pomoc tak długi czas. Zeznania świadka G. J. nie wskazują, aby obawiała się pracowników pozwanej, którzy naprawili awarię jej sieci kanalizacyjnej. G. J. po prostu nie potrafiła wskazać na fotografii osoby, której wręczyła 600 zł z uwagi na niepamięć.

Podobne niewiarygodne są zeznania świadka M. D. w zakresie, w jakim świadek stwierdziła, iż G. J. skarżyła się, iż pracownicy pozwanej przyjęli korzyść majątkową, której zażądali. Z zeznań samej G. J. wynika, iż miała

ona zastrzeżenia nie tyle do pobrania opłaty, co do długiego czasu oczekiwania na naprawę awarii jej instalacji kanalizacyjnej, zaś sama zainteresowana była świadoma wysokości opłaty.

Również zeznania świadka K. R., który twierdził, iż jeden z pracowników powiedział G. J., iż usługa kosztuje 600 zł oraz, że G. J. stwierdziła, iż sprawę będzie wyjaśniać, bo pieniądze zapłaciła niesłusznie nie znajdując odzwierciedlenia w zeznaniach świadka G. J..

Zeznania świadków D. S., J. G., E. J. i powoda T. P. nie zasługują na danie im wiary w zakresie, w jakim wymienione osoby stwierdziły, iż nie doszło do zapłaty ceny przez G. J. w związku z naprawą instalacji kanalizacyjnej u wspomnianego usługobiorcy. Wymienieni świadkowie i powód obawiali się odpowiedzialności związanej z nieuprawnionym przyjęciem nieuprawnionej opłaty za usługę i z tym wiąże się treść ich zeznań, sprzeczna przede wszystkim z zeznaniami świadka G. J., której potwierdzeniem wydatkowania kwoty pieniężnej są nie tylko jej zeznania w charakterze świadka, ale i treść pisma z 14 maja 2014 r., oświadczenia z dnia 22 maja 2014 r. i notatki z dnia 16 czerwca 2014 r. Pozostali świadkowie z wyłączeniem osób, które świadczyły usługę na rzecz G. J., pomimo iż są świadkami drugiego stopnia również potwierdzają, iż pracownicy pozwanego pobrali od G. J. korzyść majątkową. Sam fakt przyjęcia przez interweniujących na nieruchomości G. J., korzyści majątkowej, został ustalony w drodze postępowania dowodowego. Z tych też względów, z uwagi na sprzeczność zeznań powoda i pozostałych świadków – pracowników uczestniczących w interwencji z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, Sąd odmówił im wiarygodności.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Jak stanowi przepis art. 45 § 1 k.p. w razie ustalenia, że wypowiedzenie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony jest nieuzasadnione lub narusza przepisy o wypowiedzaniu umów o pracę, sąd pracy - stosownie do żądania pracownika - orzeka o bezskuteczności wypowiedzenia, a jeżeli umowa uległa już rozwiązaniu - o przywróceniu pracownika do pracy na poprzednich warunkach albo o odszkodowaniu.

Zgodnie z art. 30 § 4 k.p. w oświadczeniu pracodawcy o wypowiedzeniu umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony lub o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia powinna być wskazana przyczyna uzasadniająca wypowiedzenie lub rozwiązanie umowy. Przyczyna wypowiedzenia pracownikowi umowy o pracę czy rozwiązania z nim umowy o pracę bez wypowiedzenia powinna być prawdziwa i konkretna i powinna istnieć najpóźniej w dacie złożenia pracownikowi oświadczenia woli przez pracodawcę (tak m.in. uchwała pełnego składu Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 1985 r. III PZP 10/85 opubl. OSNCP 1985 nr 11 poz. 164).

Przyczyna wypowiedzenia pracownikowi umowy o pracę czy rozwiązania z nim umowy o pracę bez wypowiedzenia powinna być prawdziwa i konkretna i powinna istnieć najpóźniej w dacie złożenia pracownikowi oświadczenia woli przez pracodawcę (tak m. in. uchwała pełnego składu Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 1985 r. III PZP 10/85 opubl. OSNCP 1985 nr 11 poz. 164). Bez znaczenia zatem dla oceny zasadności wypowiedzenia czy rozwiązania umowy o pracę są inne okoliczności, które wystąpiły później po rozwiązaniu z pracownikiem umowy bez wypowiedzenia, lub nawet takie, które istniały równoległe, lecz nie zostały wskazane w uzasadnieniu złożonego pracownikowi oświadczenia.

Ciężar dowodu wykazania, że przyczyny wskazane w wypowiedzeniu są prawdziwe spoczywa na pracodawcy.

W niniejszej sprawie przyczyną wypowiedzenia powodowi umowy o pracę była utrata zaufania spowodowaną faktem przyjęcia korzyści majątkowej podczas wykonywania czynności służbowych w dniu 14 kwietnia 2014 roku, podczas wykonywania zlecenia udroźnienia przyłącza kanalizacyjnego odprowadzającego ścieki z nieruchomości przy ul. (...).

Jak wynika z utrwalonego w orzecznictwie poglądu utrata zaufania do powoda może uzasadniać wypowiedzenie umowy wówczas, gdy pracownikowi da się postawić zarzut nadużycia zaufania pracodawcy, choćby w sposób niestanowiący naruszenia obowiązków pracowniczych. Jednakże nadużycie zaufania musi wiązać się z takim zachowaniem pracownika, które może być obiektywnie ocenione jako naganne, choćby nawet nie można było

mu przypisać subiektywnego zawinienia. Z kolei obiektywna naganność zachowania pracownika jako podstawa utraty zaufania do niego ze strony pracodawcy musi być oceniana w kontekście wszelkich okoliczności faktycznych. Nie każdy przypadek subiektywnej utraty przez pracodawcę zaufania do pracownika może być potraktowany jako uzasadniający wypowiedzenie mu umowy o pracę. Utrata zaufania, jako podstawa rozwiązania umowy o pracę, musi mieć oparcie w przesłankach natury obiektywnej i racjonalnej; nie może wynikać z samowoli pracodawcy lub z jego subiektywnych uprzedzeń. Powodem utraty do pracownika zaufania, koniecznego z uwagi na rodzaj wykonywanej przez niego pracy, która sprawia, że pracodawca nie może go nadal u siebie zatrudniać, może być zawinione naruszenie obowiązków pracowniczych istotnych z uwagi na określone właściwości umówionej pracy. Uzasadniony brak zaufania do pracownika może jednakże istnieć także wtedy, gdy wprowadzie winy pracownikowi przypisać nie można - bądź też nie da się jej udowodnić - jednakże w sensie obiektywnym jego zachowanie nosi cechy naruszenia obowiązków pracowniczych, a nawet i w takich sytuacjach, w których do naruszenia powinności pracowniczych w ogóle nie dochodzi (np. w przypadku popełnienia określonego przestępstwa poza zakładem pracy). (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 14 października 2004 I PK 697/03 OSNP 2005/11/159)

W pojęciu "zaufanie" tkwi ex definitione pierwiastek subiektywny. Jest to bowiem stan wyrażający się przekonaniem o możliwości polegania na kimś, poczuciem pewności, a więc stan z pogranicza sfer racjonalnej (intelektualnej) i psychicznej (emocjonalnej). Zaufanie jest przy tym stopniowalne - od absolutnego (bezwzględnego, bezwarunkowego itp.) do ograniczonego. (...), powszechnego wzorca "zaufania" nie ma i utworzyć się go nie da. Pełna jego obiektywizacja nie jest wobec tego możliwa. Nasilenie elementów obiektywnych i subiektywnych charakteryzujących indywidualny stan "zaufania" (lub braku zaufania albo utraty zaufania) może mieć znaczenie w zakresie jego oceny w kontekście skutków jakie prawo z nim łączy. Utrata zaufania do pracownika może więc, ze względu na jej silne zobiektywizowanie, uzasadniać wypowiedzenie umowy o pracę, lub odwrotnie - nie stanowić uzasadnionej przyczyny wypowiedzenia ze względu na jej nadmierną subiektywizację (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 14 lipca 1999 I PKN 148/99 OSNP 2000/19/711).

Nie każdy zatem przypadek utraty zaufania do pracownika może być uznany za uzasadniający wypowiedzenie mu umowy o pracę. Jego utrata musi mieć oparcie w przesłankach natury obiektywnej i racjonalnej; nie może wynikać z samowoli czy wyłącznie z subiektywnych uprzedzeń (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 25 listopada 1997 I PKN 385/97 OSNP 1998/18/538).

Na pozwanym spoczywał ciężar dowodu wykazania, że wskazana w wypowiedzeniu przyczyna jest prawdziwa i konkretna, a zarzucana powodowi utrata zaufania znajduje oparcie w obiektywnych i racjonalnych przesłankach i związana jest z nadużyciem zaufania pracodawcy. Pracodawca jako przyczynę wypowiedzenia wskazał utratę zaufania spowodowaną faktem przyjęcia korzyści majątkowej podczas wykonywania czynności służbowych w dniu 14 kwietnia 2014 roku, podczas wykonywania zlecenia udrożnienia przyłącza kanalizacyjnego odprowadzającego ścieki z nieruchomości przy ul. (...). Powód przyznał, że był obecny podczas usuwania awarii pod ww. adresem, jednak zaprzeczył jakoby przyjął jakąkolwiek korzyść majątkową od G. J., podnosząc, że przyczyna rozwiązania z nim umowy o pracę jest nierzeczywista i nieprawdziwa.

Ciężar dowodu spoczywał na pracodawcy, który nie wykazał, aby powód przyjął od G. J. korzyść majątkową, ani by w związku z tą sytuacją zaistniały obiektywne przesłanki do utraty zaufania wobec powoda.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż w ocenie Sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala stwierdzić, iż korzyść majątkowa została przez jednego z pracowników pozwanej spółki przyjęta. W tym zakresie, taki stan rzeczy potwierdzają wiarygodne zeznania świadków: G. J., G. R., M. D., A. M., K. R., M. S., S. K.. Poza sporem pozostaje również fakt, że żaden z pracowników nie był uprawniony do przyjęcia jakiegokolwiek wartości majątkowej od klienta swojego pracodawcy. W pozwanej spółce za wykonane zlecenie, wystawione zostają dokumenty finansowe (faktura VAT), które następnie rozliczane są bezpośrednio pomiędzy danym klientem a (...). Pracownicy na miejscu wykonania usługi nie pobierają jednak żadnych opłat, a jedynie wystawiają potwierdzenie wykonania usługi. Powód jako wieloletni pracownik spółki z pewnością miał świadomość, iż nie jest osobą uprawnioną do przyjmowania pieniędzy od klientów przedsiębiorstwa. Wskazać jednak należy, że pozwany reprezentowany przez fachowego pełnomocnika

nie wykazał, że powodowi można przypisać odpowiedzialność związaną z tą sytuacją. Pani J. nie rozpoznała osoby, której wręczyła pieniądze, ani w trakcie prowadzonego przez pozwanego postępowania wyjaśniającego, ani w trakcie procesu. Zaprzeczyła także, aby którykolwiek z pracowników zażądał on niej pieniędzy, wskazując, że zapłaciła dobrowolnie i z własnej inicjatywy kierując się wcześniejszymi ustaleniami telefonicznymi.

Jak wynika z materiału dowodowego w momencie wręczenia oświadczenia woli pracodawca nie dysponował żadnym pewnym dowodem na to, by powód ponosił odpowiedzialność za całą sytuację, nie dostarczyło tych dowodów także przeprowadzone postępowanie dowodowe. Charakterystyka pracownika przyjmującego korzyść przedstawiona przez klientkę pozwanej spółki nie pozwala stwierdzić w sposób kategoriyczny, że to T. P. przyjął kwotę 600 zł. Świadczy o tym również fakt, że (...) rozwiązało umowę o pracę z dwoma interweniującymi na miejscu awarii pracownikami, podając tą samą przyczynę zwolnienia (przyjęcie korzyści majątkowej w związku ze zdarzeniem w dniu 14 kwietnia 2014 roku), choć zostało ustalone przez Sąd, że sumę pieniężną przyjął jeden pracownik, a obecnych na miejscu były cztery osoby. Jak przyjęło się w orzecznictwie, powołanie się przez pracodawcę na utratę zaufania i wskazanie okoliczności, które legły u jej podstaw, spełnia wymagania co do formy wypowiedzenia w zakresie określonym w art. 30 § 4 k.p., a to, czy podane przez pracodawcę fakty istniały obiektywnie i czy uzasadniały utratę zaufania, stanowi przedmiot oceny w płaszczyźnie art. 45 § 1 k.p. (wyrok SN z 02.10.2012 r., II PK 60/12). Skoro zatem pracodawca nie był w stanie dostarczyć dowodów potwierdzających odpowiedzialność powoda za przyjęcie korzyści majątkowej, przyczyna rozwiązania umowy o pracę była nieprawdziwa. W polskim porządku prawnym nie ma bowiem zasady odpowiedzialności zbiorowej, ani w przypadku rozwiązań umowy o pracę bez wypowiedzenia ani w przypadku wypowiedzeń umowy o pracę. Pracodawca naruszył zatem treść art. 45 § 1 k.p., co w konsekwencji skutkowało przyznaniem odszkodowania z art. 47¹kp.

Zgodnie z art. 47¹ kp odszkodowanie, o którym mowa w art. 45, przysługuje w wysokości wynagrodzenia za okres od 2 tygodni do 3 miesięcy, nie niższej jednak od wynagrodzenia za okres wypowiedzenia.

W związku z powyższym, Sąd w punkcie 1 wyroku zasądził na rzecz powoda T. P. odszkodowanie w żądanej kwocie 9.900 złotych uznając, że mieści się ono w limicie wynikającym z art. 47¹ k.p.

W oparciu o art. 13, 97 i 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd obciążył pozwaną opłatą stosunkową od pozwu (5 % wartości przedmiotu sporu) w wysokości 495 zł, od wniesienia której powód był zwolniony, dzieląc pogląd Sądu Najwyższego zawarty w uchwale z dnia 5 marca 2007 PZP 1/07 OSNP 2007/19-20/269, zgodnie z którym sąd w orzeczeniu kończącym w instancji sprawę z zakresu prawa pracy, w której wartość przedmiotu sporu nie przewyższa kwoty 50.000 zł: obciąży pozwanego pracodawcę na zasadach określonych w art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.) kosztami sądowymi, których nie miał obowiązku uiścić pracownik wnoszący powództwo lub odwołanie do sądu.

O rygorze natychmiastowej wykonalności orzeczono na mocy art. 477² § 1 k.p. – pkt. 3 wyroku nadając go do kwoty 3.629,93 zł tj. do wysokości miesięcznego wynagrodzenia powoda, zgodnie z zaświadczeniem o zarobkach.